MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 7. 10. 2026
č. j. MSP-721/2026-OP-OSV/4
Počet listů: 3

MSP-721/2026-OP-OSV/4
0100204005648911

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti jako nadřízený správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve **věci odvolání** ze dne 29. 5. 2026 podaného [redacted] bytem [redacted] **proti rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích** ze dne 27. 5. 2026, č. j. 60 Si 81/2026-6, kterým bylo podle § 8a odst. 1 ve spojení s § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodnuto o tom, že se žádost o informace podaná [redacted], bytem [redacted] ze dne 17. 5. 2026, kterou žádá *„o vyhledání a poskytnutí informací formou mechanického výstupu z 10 zcela náhodně vybraných probíhajících („živých") exekučních řízení fyzických osob, která jsou u soudu projednávána či vedena (např. v rámci odvolací agendy) v období od 1. dubna 2026 do dne podání této žádosti"*, odmítá, **rozhodlo takto**:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí

z r u š u j e

a věc vrací k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Odůvodnění:

1. Postup orgánu I. stupně

Žádost

1 [redacted] bytem [redacted] (dále jen *„žadatel"*), doručil dne 17. 5. 2026 Okresnímu soudu v Českých Budějovicích (dále jen *„orgán I. stupně"*) jako povinnému subjektu ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen *„InfZ"*), žádost ve znění:

„Žádám o vyhledání a poskytnutí informací formou mechanického výstupu z 10 zcela náhodně vybraných probíhajících („živých") exekučních řízení fyzických osob, která jsou u soudu projednávána či vedena (např. v rámci odvolací agendy) v období od 1. dubna 2026 do dne podání této žádosti.

U každého z těchto 10 náhodně vybraných případů žádám o sdělení přesně těchto tří údajů:

- *Iniciály povinného (FO),*
- *Spisová značka řízení vedeného u zdejšího soudu,*
- *Spisová značka exekučního spisu příslušného soudního exekutora (tedy dle 2 odst. 6 písm. a) vyhlášky č. 329/2008 Sb. myšleno identifikátor té které exekuční věci, kdy se skládá z trojčíslí představujícího evidenční číslo exekutora, označení příslušného rejstříku písmeny „EX", pořadového čísla věci a posledního dvojčíslí kalendářního roku.)*

Požadované informace mi prosím poskytněte ve formě jednoduchého přehledu či tabulky a zašlete v elektronické podobě do mé datové schránky."
(dále jen „*žádost*").

Napadené rozhodnutí

2 Dne 27. 5. 2026 vydal orgán I. stupně rozhodnutí, č. j. 60 Si 81/2026-6 (dále jen „*napadené rozhodnutí*"). Výrokem napadeného rozhodnutí byla žádost žadatele odmítnuta podle § 8a odst. 1 ve spojení s § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 InfZ.

3 Napadené rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 29. 5. 2026 prostřednictvím datové schránky.

2. Odvolání

4 Dne 29. 5. 2026 bylo orgánu I. stupně doručeno odvolání proti napadenému rozhodnutí (dále jen „*odvolání*"). Lhůta pro podání odvolání, která podle § 83 odst. 1 správního řádu činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, byla žadatelem dodržena. Odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a splňuje obecné náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu. Nelze než uzavřít, že podané odvolání je přípustné.

5 Žadatel v prvé řadě namítá, že orgán prvního stupně se nepřípustně zabýval účelem podané žádosti a v této souvislosti spekuloval o úmyslech sledovaných žadatelem. Odkázal přitom na rozhodnutí NSS ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006-67 a ze dne 5. 9. 2023, č. j. 3 As 61/2022-56.

6 Dále žadatel v odvolání vyjadřuje nesouhlas s provedeným testem proporcionality. Podle žadatele závěry posouzení kritéria potřebnosti odporují požadavkům judikatury a odborné literatury, která akcentuje alespoň částečné poskytnutí informace za využití prostředků anonymizace. Závěry napadeného rozhodnutí nerespektují § 12 InfZ, když nedůvodně omezují žadatele v přístupu k informaci v celém rozsahu. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož neobsahuje žádné úvahy povinného subjektu o tom, proč nebylo možno poskytnout alespoň dílčí část informace.

7 Z výše uvedených důvodů žadatel navrhnul napadené rozhodnutí zrušit a povinnému subjektu nařídit informace poskytnout.

3. Právní posouzení

Relevantní právní úprava a východiska

8 Podle § 2 odst. 1 InfZ *„Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce."*

9 Podle § 3 odst. 3 InfZ *„Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního."*

10 Podle § 8a odst. 1 InfZ *„Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu."*

11 Podle § 12 InfZ *„Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá."*

12 Osobními údaji jsou jakékoli informace, které se týkají identifikované nebo identifikovatelné osoby. Identifikovatelnou osobou je podle čl. 4 odst. 1 nařízení GDPR *„fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby"*.

13 Pseudonymizací je pak dle čl. 4 odst. 5 nařízení GDPR *„zpracování osobních údajů tak, že již nemohou být přiřazeny konkrétnímu subjektu údajů bez použití dodatečných informací, pokud jsou tyto dodatečné informace uchovávány odděleně a vztahují se na ně technická a organizační opatření, aby bylo zajištěno, že nebudou přiřazeny identifikované či identifikovatelné fyzické osobě"*.

14 Podle § 15 odst. 1 InfZ *„Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží."*

K odůvodnění napadeného rozhodnutí

15 Orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí uvedl, že se s ohledem na obsah požadované informace musel zabývat ochranou osobních údajů. Dospěl přitom k závěru, že žadatel žádal o poskytnutí osobních údajů vztahujících se ke konkrétním deseti fyzickým osobám. Vycházel přitom ze skutečnosti, že spolu se spisovými značkami probíhajících exekučních řízení požádal také o sdělení iniciál jmen fyzických osob. Dále uvedl, že z charakteru a formulování žádosti, jakož i z její konkretizace nelze vyloučit, že jsou žadateli známi konkrétní fyzické osoby, které by mohl pomocí iniciál ztotožnit.

16 V následně provedeném testu proporcionality ve střetu stojících základních práv dospěl orgán I. stupně k závěru, že ochrana osobních údajů převáží nad právem žadatele na informace. Odůvodnil přitom naplnění kritéria vhodnosti. V rámci kritéria potřebnosti uvedl, že jelikož žadatel k náhodně vybraným exekučním řízením požadoval sdělit také iniciály fyzických osob, neexistuje jiný, šetrnější, způsob, který by zabránil ztotožnění osoby, pokud by je žadatel znal. V rámci kritéria přiměřenosti poměřoval orgán I. stupně dopady (ne)poskytnutí požadované informace do osobních práv fyzických osob s dopady (ne)poskytnutí žadateli, přičemž dospěl k závěru o poskytnutí ochrany osobním údajům. V této souvislosti poukázal na krátký časový úsek, do něhož dotčená řízení spadají, který zjednodušuje ztotožnění fyzických osob. Orgán I. stupně se konečně zabýval také veřejným zájmem na poskytnutí informace, jeho existenci však neshledal.

K námitkám žadatele uvedeným v odvolání

17 Žadatel se obrátil na povinný subjekt s žádostí, aby náhodně vybral 10 probíhajících exekučních řízení, k nimž žádal sdělit iniciály povinného, sp. zn. soudu a soudního exekutora.

18 V daném případě nebylo sporu, že Okresní soud v Českých Budějovicích je povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ a požadované informace jsou informacemi ve smyslu § 3 odst. 3 téhož zákona a týkají se působnosti povinného subjektu. Sporným se jevila existence případné výluky z jinak obecného pravidla informace poskytovat (§ 4 odst. 1 InfZ), resp. názor povinného subjektu, že požadované informace lze subsumovat pod informace vyloučené podle § 8a odst. 1 InfZ, přičemž v návaznosti na provedený test proporcionality je poskytnout nelze.

19 Orgán I. stupně při svém rozhodování vycházel z názoru, že iniciály jmen a příjmení, ve spojení se spisovými značkami, jsou osobním údajem. Ochraně osobního údaje je pak nutno dát přednost před právem žadatele na informace. To platí tím spíše, pokud zde existuje riziko, že žadatel ve skutečnosti celá jména a příjmení dotčených fyzických osob zná. Takový závěr může být jistě správný, neplatí však bez dalšího. Naopak Instrukce[1] standardně vychází z koncepce, podle které při anonymizaci dokumentu obsahujícího osobní údaje postačí znečitelnit příjmení (vyjma iniciály), jméno se ponechává v úplné podobě. Jako výjimku Instrukce pro případy, kdy ve vztahu k obsahu dokumentu umožní takto provedená anonymizace identifikaci fyzické osoby, lze tento údaj redukovat toliko na iniciály. Spisové značky řízení naopak zpravidla osobním údajem nejsou a bez dalšího se poskytují. Tento přístup vychází z názoru, že takto provedená anonymizace obecně neumožňuje identifikovat subjekt údajů.

20 Judikatura SDEU[2], resp. navazující rozhodnutí NSS (bod 20. a násl. rozhodnutí ze dne 16. 4. 2026, č. j. 4 As 232/2025-31) potvrzuje, že anonymizace představuje efektivní nástroj ochrany osobních údajů. Důležitou roli přitom hraje identifikovatelnost subjektu údajů. Jsou-li totiž zavedena taková technická a organizační opatření, která mohou zabránit spojení údaje o subjektu údajů s těmito osobami, mohou tyto údaje přestat být osobními údaji. Identifikovatelnost je přitom nutno vztahovat k osobě žadatele o informace, přičemž je nutno zvážit, zdali má k dispozici zákonné a rozumné prostředky, které může použít ke zpětnému identifikování povinného v exekučním řízení. Určitý prostředek nelze rozumně použít pro identifikaci subjektu údajů, jestliže se riziko identifikace ve skutečnosti jeví bezvýznamné, jelikož identifikace tohoto subjektu je zakázána zákonem nebo prakticky neproveditelná, například z důvodu skutečnosti, že by vyžadovala nepřiměřené úsilí z časového hlediska a z hlediska ekonomických a lidských zdrojů.

21 Orgán I. stupně byl požádán o poskytnutí iniciál povinného, spisových značek řízení soudu a soudního exekutora. Na základě takto poskytnutých informací přitom nelze povinného v exekučním řízení jednoduše identifikovat. Pro jeho identifikaci by bylo nutné poskytnutí dalších identifikátorů – informací dostupných ve veřejných rejstřících, na úředních deskách či celý údaj

1 ---

2

[1] Viz § 5 odst. 4 ve spojení s § 6 odst. 7 Instrukce Ministerstva spravedlnosti 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. a související Guideline č. 2 – Postup při anonymizaci poskytovaného dokumentu.

[2] Rozhodnutí SDEU ze dne 4. 9. 2025, C-413/23, ve věci *SRB*.

jména. Jedná se proto o pseudonymizaci. Současně pokud neexistují žádné, žadateli dostupné, zákonné a rozumné prostředky pro identifikaci fyzické osoby, je možno dospět k závěru, že požadované údaje vůbec nepředstavují osobní údaje.

22 Nadřízený orgán je přitom toho názoru, že ve vztahu k nepravomocným exekučním řízením (tj. exekuční řízení bez vyznačené doložky provedení exekuce) lze z požadovaných informací identifikovat nanejvýše označení soudu, exekutorského úřadu či roku zahájení řízení, nikoliv však konkrétní fyzické osoby. Obavy orgánu I. stupně založené na charakteru, formulaci či načasování podané žádosti jsou přitom natolik obecné, že nemohou obstát. Pouhá teoretická či hypotetická možnost ztotožnění k odepření informace nestačí. Z napadeného rozhodnutí ani z předloženého správního spisu se přitom žádná konkrétní či specifická rizika identifikovatelnosti nepodávají. Rovněž ze stanoviska k podanému odvolání neplyne, že by žadatel disponoval dalšími informacemi, na základě nichž by mohl osoby povinných identifikovat. Posouzení orgánu I. stupně proto bylo nedostatečné, jelikož nebylo podloženo konkrétní analýzou identifikačních možností žadatele. Ze spisu se naopak podává závěr, že v případě nepravomocně nařízených exekucí požadované údaje nepředstavovaly ve vztahu k žadateli osobní údaje.

23 Odlišně je nutno uvažovat o pravomocně nařízených exekucích, kde vzhledem k existenci Centrální evidence exekucí již závěr o (ne)identifikovatelnosti subjektů osobních údajů neobstojí. Otázkou zde tak není to, zdali se o osobní údaje jedná, ale zdali je nutné osobním údajům v žadatelem požadovaném rozsahu poskytnout ochranu před právem na informace. V rozhodnutí ze dne 4. 5. 2026, č. j. 15 A 15/2026-22 (bod 14 a násl.), přitom Krajský soud v Ústí nad Labem dospěl k závěru, že tomu tak zpravidla nebude. Soud přitom vycházel z obsahu a účelu Centrální evidence exekucí jakožto veřejného seznamu, jehož původním a primárním účelem je v souladu s relevantními právními předpisy evidovat informace o vedených exekučních řízeních a tyto údaje za dále stanovených podmínek poskytovat veřejnosti - mj. zda je vůči konkrétní fyzické osobě vedena exekuce. Veřejná dostupnost části údajů přitom významně snižuje intenzitu zásahu, sama však nenahrazuje individuální posouzení rozsahu a podmínek požadovaného zpřístupnění. Tyto okolnosti však orgán I. stupně nevzal v napadeném rozhodnutí v potaz a individuálně je neposoudil. Ani v tomto případě tak napadené rozhodnutí nemohlo obstát.

24 Výše popsané zjištěné vady samy o sobě působí nezákonnost napadeného rozhodnutí a jsou důvodem pro jeho zrušení.

K postupu orgánu I. stupně v navazujícím řízení

25 Orgán I. stupně s ohledem na výše uvedené v dalším řízení důsledně posoudí, zdali požadované informace mají povahu osobních údajů. Případnou identifikovatelnost povinných přitom podloží konkrétní analýzou nikoliv hypotetickým ohrožením. Orgán I. stupně nemůže odmítnutí založit pouze na abstraktní možnosti identifikace. Musí ve vztahu ke konkrétně vybraným údajům zjistit a odůvodnit, zda žadatel může za použití rozumně dostupných prostředků identifikovat povinného. Pokud takovou možnost neprokáže nebo pokud lze riziko odstranit omezením rozsahu údajů, postupuje podle § 12 InfZ. Vezme přitom v úvahu, že požadované údaje mohou být za splnění dalších podmínek v zásadě veřejně dostupnou informací.

26 Při respektování právních závěrů vyslovených v tomto rozhodnutí orgán I. stupně znovu posoudí, zda jsou splněny podmínky pro omezení přístupu k informacím

K vypořádání ostatních námitek

27 Vzhledem ke zjištěné nezákonnosti napadeného rozhodnutí se nadřízený orgán nezabýval jednotlivými námitkami žadatele uvedenými v odvolání [k tomu obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35: „*V případě, kdy soud dojde k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší jej, aniž by se zabýval námitkami žalobce.*", nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2005, č. j. 3 As 6/2004-105: „*Pokud soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje; další žalobní námitky nepřezkoumává*"].

4. Závěr

28 Vzhledem k výše uvedenému lze uzavřít, že napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a z neúplného právního posouzení, což je podstatná vada zakládající **nezákonnost napadeného rozhodnutí**.

29 Napadené rozhodnutí proto nadřízený orgán ruší a věc vrací k novému projednání orgánu I. stupně, který rozhodnutí vydal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Mgr. Jan Lišák, MBA
státní tajemník

[redacted]